

tingelser, hvad angaar baade Beliggenhed og Landingsforhold; og hvis Færgeruten til Norge bliver til Virkelighed — hvorom jeg ikke skal profetere —, vil Frederikshavn være det naturlige Udgangspunkt. Burde Staten og Statsbanerne ikke i mere udpræget Grad end nu benytte Havnen som Importhavn, særlig for Kul, og hvilke Chancer har denne Havn ikke for at aflaste noget af den stærkt forøgede Trafik, vi haaber paa skal komme med Danmark som Transitland for England og Amerika! Men hvis disse Chancer skal kunne udnyttes, maa Havnens Oplagsrum og Pakhusplads være meget bedre, end de er for Øjeblikket.

Fra Frederikshavn er der daglig Dampskibsforbindelse med Christianssand; der er tre Gange om Ugen Damskibsforbindelse med Göteborg og to Gange om Ugen med København og Christiania. Jeg er glad for, at Ruten Frederikshavn—Göteborg atter er aabnet. Jeg omtalte det i Fjor som lidt af en national Ydmygelse, dersom vi — hvilket der jo var stærkt Tale om — skulde komme til en definitiv Nedlæggelse af denne Rute, der har bestaaet i over 40 Aar. Nu er Ruten frelst, takket være Subvention fra Statens Side og takket være meget anselige Tilskud fra Sverige. Men før Krigen var der daglig Forbindelse mellem Göteborg og Frederikshavn, og det vil være meget at haabe, om man atter kunde naa hertil. Saa helt ringe er Trafikken heller ikke. I Juli og August, de sidste Maaneder, jeg har Opgørelse for, blev der befordret 1 660 Passagerer, altsaa gennemsnitlig 30 Passagerer pr. Tur; og i det nævnte Tidsrum har Passagertrafikken givet en Indtægt af 22 700 Kr. og Gods-trafikken 7 400 Kr. Jeg indrømmer, at det sidste Tal ikke er imponerende, men formentlig vil Indtægten af Befordring af Gods stige betydeligt, da der nu vil blive en Del Fragt af Kød og Fisk. At Ruten skal kunne betale sig, er der foreløbig ikke noget Haab om, men det staar mig klart, at den har en Betydning langt ud over de Grænser, som Tallene angiver, for hvilket jo ogsaa Sveriges meget anselige Tilskud for at holde Ruten i Gang afgiver Bevis.

Endnu har jeg kun tilbage at omtale et Par lokale Spørgsmaal, der angaar Skagen. I Løbet af den sidste halve Snes Aar er der af Kysten paa Skagens Sydside bortskyllet meget, særlig mellem Havnen og Grenen. Skagens Kommune har med ret betydelige Udgifter tre Gange lagt Vejen fra Byen til Grenen, men hver Gang er

den flyttet nærmere op mod Land. Man har henvendt sig til Vandbygningsvæsenet med Forespørgsel om, hvorvidt der ved Anlæg af Høfder kunde gøres noget for at hindre den stadige Bortskæring af Kysten, men Vandbygningsvæsenet har svaret, at Bekostningen ikke vilde staa i et rimeligt Forhold til den ringe Værdi af de truede Landstrækninger. Nu skal man for fjerde Gang flytte Vejen, og man har da tænkt paa at anlægge den paa et helt andet Sted, nemlig fra Batterivejen Øst efter til Skagens Fyr. Det vil blive en meget stor Udgift for den lille Kommune, men for Fyrvæsenet vil det blive af stor Betydning, at der fører en ordentlig Vej op til Fyret, idet den nuværende er meget slæt. Mit Spørgsmaal til Marineministeren er da, om han ikke mener, at Marineministeriet er interesseret i, at der af Staten ydes et passende Tilskud til dette Anlæg.

Da Skagens Havn blev anlagt, blev der for Fiskehandlerne opført en Del Fiskehuse, som er indrettede saaledes, at der er Pakrum foran og Istrum bagved. Der er imidlertid ikke tilstrækkelig Plads i Pakrummet; i de store Fiskeperioder maa Pakningen foregaa udenfor Huset. Nu er der af private anlagt et Isværk i Skagen, hvorfra samtlige Fiskehandlere faar Is; deres Istrum er da ganske overflødig, og Fiskehandlerne, som betaler en antagelig aarlig Leje af Fiskehusene, vil meget gerne have, at disse overflødige Istrum maa blive lagt til Pakrummene, saaledes at der i disse kan blive tilstrækkelig Plads og Afledningen af Fisk kan foregaa paa en praktisk Maade, ikke som nu ad den samme Vej, gennem en snæver Dør, der benyttes, naar Fisken bringes ind i Rummet. Bekostningen ved disse smaa Anlæg vil ikke kunne skræmme, og jeg haaber, at den højtærede Trafikminister vil tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse.

Laurits Jensen: Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa de storpolitiske Betragtninger, som i Gaar blev fremsat af adskillige af de ærede Talere, og holde mig til de saglige Betragtninger, som jeg mener maa have særlig Interesse for det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale.

Ved Finanslovbehandlingen i Fjor rejste jeg overfor den højtærede Finansminister Spørgsmaalet om at paalægge Udlændinge Skat, saavel af Indkomst som af Formue, efter et kortere Tidsrum end hjemlet i den gældende Lov, og under Skattelovs-